

flod ikke op og sagde: Nu stemmer jeg for Lovden; derimod søgte han andre Grunde til at stemme imod den. Det har megen Betydning, hvad vi her stemme for; thi jeg kan ikke troe Andet, end at, naar man seer, at Rigsdagen har Saameget imod Frigivelse af Afgiften af Stempelpapir, kan man ikke gaae ud fra, at Rigsdagens Fleertal skulde have nogen Uvillie imod Kjøbenhavn. Jeg troer ikke, at man tør gaae ud fra, at Rigsdagen har saadan Uvillie imod Kjøbenhavn, at den skulde være Marsag til, at man vilde have Kjøbenhavn behandlet paa en Maade, og, naar der var Tale om Land- eller Kjøbstadcommuner, vilde man have dem behandlede paa en anden Maade. Jeg troer ikke engang, at selv den ærede Rigsdagsmand heroverfor (Kjær) kunde ønske, om han ogsaa for sin Person ikke nærer Betænkelse ved at udtale, at han nærer ond Villie imod Kjøbenhavn (Kjær: Det har jeg ikke sagt!) — det har den ærede Rigsdagsmand sagt; han har endogsaa gjentaget det to Gange i to forskjellige Foredrag — at det skulde staae for Nogen, som at Rigsdagen af ond Villie mod Kjøbenhavn stemte mod Loven, eller kunde ønske andre Grundsetninger, andre Principer gjorte gjældende imod andre Communer. — Jeg kan ikke antage Andet, end at der er mangfoldige Tilfælde, hvor Regjeringen i Kraft af den Bevillingsmyndighed, som ligger i Grundlovens § 32, fritager Communer for Brugen af Stempelpapir; men dersom en saadan Afstemning, som gik i den Retning, som er antydet af flere ærede Rigsdagsmand, kom herfra, saa maatte jo Regjeringen gaae ud fra, at man ikke ønskede, at slige Bevillinger bleve meddeelte. Det kunde saaledes let blive Tilfældet, at man, idet man horttog denne Begunstigelse fra Kjøbenhavn, med det Samme ogsaa vilde tage den bort fra en heel Deel andre Tilfælde, som blive afgjorte, ikke ad Lovgivningsveien, men ad Administrationsveien — jeg skal her i Forbigaaende bemærke, at der er mangfoldige Tilfælde, hvor en slig Bevillingsmyndighed kommer til Anvendelse paa Grund af særlige Omstændigheder og Forhold, og jeg skønner derfor ikke, at man kunde fratage Regjeringen den — men votere vi her, at Kjøbenhavn skal betale for sit Stempelpapir — og vi

kunne jo ikke sige: Kjøbenhavn ønske vi behandlet paa en særlig ugunstig Maade, det er ikke vor Mening, — saa erklære vi med det Samme, at alle Andragender om en saadan Fritagelse, som maatte være indgivne til Ministeriet fra enkelte Communer, maae vi ønske, at Regjeringen afflaaer. Det maae vi vel overveie, at, idet man opstiller saadanne Principer, gaae de let langt videre, end man i første Dieblis tænker paa. Dersom man overhovedet har saa Meget imod disse Fritagelser, som findes i denne Lov, og den ærede Rigsdagsmand (Tscherning) har jo ogsaa idag ytret sig imod Fritagelsen for Stempelpapir ved Transporterne, saa burde man, naar man vilde være consequent, ogsaa udstrække denne Regel til Creditforeningsobligationerne. Naar man mener, at de kjøbenhavnske Obligationer ved Transporter ikke bør have en saadan Stempelpapirsfrihed, saa burde man ogsaa tage den samme Ret fra Creditforeningsobligationerne, de burde da heller ikke kunne transporteres fra Mand til Mand uden imod Erløggelsen af det anordnede Stempelgebyr. Jeg kan ikke skønne rettere, end at denne Lov er i god Consequents med alle tidligere Tilfælde, og det skulde gjøre mig ondt, om Uvillie over, at et Lovforslag, som er gaaet herigjennem, ikke er blevet til Lov, skulde indvirke paa den foreliggende Lovs Behandling. Det maae vi dog Allesammen være enige i, at den Lov, som saldt igjennem, ikke var saaledes affattet, at den virkelig i alle Tilfælde kunde komme Debitor til gode, det maae vi dog Allesammen være enige om (B. A. Hansen: Nei!). Jo, naar man overveier Forholdet nøie, maa man virkelig indrømme, at den ikke var affattet saaledes, at den kom Debitor til gode, thi man gjorde den ved Loven tilstaaede Begunstigelse afhængig af Creditor, paa hvem det beroede, om han vilde transportere Obligationen, eller der skulde udstedes en ny Obligation. Det er soleklart, at Loven var ueguelig affattet, og naar man samtidig dermed fik at vide, at hele Stempelpapirs-Lovgivningen var under Forhandling og Overveielse, syntes der at være god Grund til at ønske, at man ikke skulde fremdrage dette enkelte Stykke. Hvis der her var Tale om, at Kjøbenhavn for bestandig skulde have Stempels